

Úterý, 23. října 2012

78. vyzývá Komisi, aby v zájmu prosazování zásady intermodality v praxi vytvořila nové formy komunikace zahrnující subjekty zastupující cestující, dopravce a zúčastněné strany z odvětví dopravy;
79. vyzývá členské státy, aby se při uplatňování nařízení o železniční a autobusové dopravě pokud možno zdržely povolování výjimek s cílem omezit problémy, které z pohledu práv cestujících přinášejí intermodální cestování;
80. zdůrazňuje, že intermodalita by měla být podpořena přepravou jízdních kol, invalidních vozíků a kočárků ve všech druzích dopravy a u všech nabízených služeb, včetně přeshraničních a dálkových spojů i vysokorychlostních vlaků;
81. vyzývá Komisi, aby zřídila skupinu zúčastněných stran pro intermodalitu, která by poskytovala formou poradenství pomoc v otázkách týkajících se uplatňování příslušných předpisů;
82. vybízí průmysl k vytvoření přehledné infrastruktury poskytování „přestupních přepravních dokladů“ (tj. jediné přepravní smlouvy pro více úseků v rámci jednoho druhu dopravy) a integrovaných přepravních dokladů (tj. přepravní smlouvy pro intermodální dopravní řetězec), která bude všem dostupná pomocí informačních a telekomunikačních technologií s důrazem na bezkontaktní čipové karty; v této souvislosti poukazuje na nařízení o železniční dopravě, podle něhož musí být počítačové informační a rezervační systémy přizpůsobeny společným standardům, aby bylo možno organizovat poskytování cestovních informací a prodej přepravních dokladů na úrovni EU;
83. naléhavě vyzývá Komisi, aby pokračovala v úsilí o vytvoření evropského multimodálního systému plánování cest, který je pokládán za klíčový prvek zavádění inteligentních dopravních systémů z hlediska poskytování informací cestujícím „ode dveří ke dveřím“, a to i o ceně a trvání cesty, a vyzývá členské státy, aby společně s Komisí odstranily stávající překážky přístupu k veřejným dopravním údajům a jejich předávání, aniž by byla dotčena náležitá ustanovení o ochraně údajů;

*

* *

84. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Agenda pro změnu: budoucnost rozvojové politiky EU

P7_TA(2012)0386

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. října 2012 o Agendě pro změnu: budoucnost rozvojové politiky EU (2012/2002(INI))

(2014/C 68 E/05)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. října 2011 nazvané „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu“ (COM(2011)0637 – SEC(2011)1172 – SEC(2011)1173),
- s ohledem na závěry ze zasedání Rady na téma „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu (1)“,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. října 2011 nazvané „Budoucí přístup k rozpočtové podpoře EU poskytované třetím zemím“ (COM(2011)0638),

(1) 3166. zasedání Rady ve složení pro zahraniční věci konané v Bruselu dne 14. května 2012.

Úterý, 23. října 2012

- s ohledem na závěry ze zasedání Rady na téma „Budoucí přístup k rozpočtové podpoře EU poskytované třetím zemím“ ⁽¹⁾,
- s ohledem na závěry ze zasedání Rady na téma „Soudržnost politik ve prospěch rozvoje“ ⁽²⁾,
- s ohledem na společné sdělení ze dne 12. prosince 2011 nazvané „Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU – Na cestě k efektivnějšímu přístupu“ (COM(2011)0886),
- s ohledem na společné prohlášení Rady, zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Komise ze dne 20. prosince 2005 o rozvojové politice Evropské unie: „Evropský konsensus“ ⁽³⁾,
- s ohledem na Pařížskou deklaraci o účinnosti pomoci: angažovanost, harmonizace, vyrovnání, výsledky a vzájemná odpovědnost ze dne 2. března 2005 ⁽⁴⁾,
- s ohledem na akční program z Akkry ze dne 4. září 2008 ⁽⁵⁾,
- s ohledem na Pusanské partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci ze dne 1. prosince 2011 ⁽⁶⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. února 2007 nazvané „Kodex pravidel EU, pokud jde o dělbu práce v oblasti rozvojové politiky“ (COM(2007)0072),
- s ohledem na návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES (COM(2011)0594), který předložila Komise,
- s ohledem na závazky přijaté mezinárodním společenstvím v oblasti rozvoje a spolupráce v rámci OSN a dalších příslušných mezinárodních organizací, s nimiž vyjádřily souhlas Unie a členské státy,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. června 2010 o pokroku směřujícím k dosažení rozvojových cílů tisíciletí: střednědobé přezkoumání v rámci příprav zasedání OSN na vysoké úrovni, které se bude konat v září 2010 ⁽⁷⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. června 2011 o nařízení (ES) č. 1905/2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci: získané poznatky a vyhlídky do budoucnosti ⁽⁸⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2011 o zvyšování dopadu rozvojové politiky EU ⁽⁹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 27. září 2011 o rámci politiky EU pro pomoc rozvojovým zemím při řešení problémů při zabezpečování potravin ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ 3166. zasedání Rady ve složení pro zahraniční věci konané v Bruselu dne 14. května 2012.

⁽²⁾ 3166. zasedání Rady ve složení pro zahraniční věci konané v Bruselu dne 14. května 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>.

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>.

⁽⁶⁾ Závěrečné prohlášení ze čtvrtého fóra na vysoké úrovni o účinnosti pomoci, Pusan, Korejská republika, 29. listopadu – 1. prosince 2011.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 48.

⁽⁸⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0261.

⁽⁹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0320.

⁽¹⁰⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0410.

Úterý, 23. října 2012

- s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2011 o čtvrtém fóru na vysoké úrovni o účinnosti pomoci ⁽¹⁾,
 - s ohledem na vzájemné hodnocení politik a programů Evropské unie v oblasti rozvojové spolupráce, které zveřejnil Výbor pro rozvojovou pomoc OECD dne 24. dubna 2012 ⁽²⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2011 o budoucnosti rozpočtové podpory EU ve prospěch rozvojových zemí ⁽³⁾,
 - s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 16. února 2012 ⁽⁴⁾,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj (A7-0234/2012),
- A. vzhledem k tomu, že v souladu s Lisabonskou smlouvou představuje zmírnění chudoby a v dlouhodobém horizontu její vymýcení hlavní cíl rozvojové politiky Evropské unie;
- B. vzhledem k tomu, že Evropský konsensus o rozvoji podepsaný Komisí, Radou a Evropským parlamentem znamená přínos, a vzhledem k významu a dosahu tohoto dokumentu, který obsahuje plán evropské rozvojové spolupráce, včetně příslušného *acquis* a odpovídajících hlavních směrů;
- C. vzhledem k tomu, že rok 2015 je nejzazším termínem pro splnění rozvojových cílů tisíciletí;
- D. vzhledem k tomu, že úkolem Agendy pro změnu bude nalézt řešení problémů ve světě, v němž došlo k radikálním změnám a v němž se neustále prohlubují rozdíly mezi bohatými a chudými ve všech zemích, zejména rozvojových;
- E. vzhledem k tomu, že globalizace sice představuje významný zdroj bohatství, zejména v zemích se středním příjmem, přesto však nedokázala dostatečně přispět ke snížení nejistoty či chudoby, přičemž tuto skutečnost jednoznačně dokládá i nárůst absolutního počtu hladovějících a podvýživou trpících osob na celém světě, a to i v mnoha zemích se středním příjmem;
- F. vzhledem k tomu, že ve svém sdělení Komise uvádí, že dodržování lidských práv a řádná správa věcí veřejných zůstávají i nadále podmínkami nezbytnými pro rozvoj; vzhledem k tomu, že tato skutečnost odkazuje na nutnost nalézt vhodná opatření a podmínky odpovídající situaci každé země, přičemž podoba a úroveň rozvojové spolupráce by měly být stanoveny tak, aby vyhovovaly specifické situaci každé partnerské země, včetně její schopnosti provádět reformy;
- G. vzhledem k tomu, že podstatou rozvojové spolupráce je podpora všech stránek lidského rozvoje a naplňování potřeb lidí ve všech směrech, včetně kulturního rozměru;
- H. vzhledem k tomu, že posilování součinnosti a strategické propojení humanitární a rozvojové pomoci je zásadní podmínkou rozvoje odolnosti a zahájení procesu udržitelného rozvoje v zemích, které se ocitly v nestabilní situaci nebo jsou ve stadiu přeměny a jejichž obyvatelé patří k nejchudším a nejzranitelnějším;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0460.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/61/46/50155818.pdf>

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0317.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 113, 18.4.2012, s. 52.

Úterý, 23. října 2012

- I. vzhledem k tomu, že v souladu s čl. 2 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii je jedním z cílů Unie podporovat udržitelné sociálně tržní hospodářství a že tento přístup by měl platit i v rozvojové politice a v politice sousedství;
- J. vzhledem k tomu, že v souladu s Lisabonskou smlouvou musí být provádění rozvojové politiky soudržné a opatření, jejichž cílem je podpořit hospodářský rozvoj v rozvojových zemích, by měla sloužit především k boji proti chudobě a vyloučení, obzvláště zajištěním přístupu ke vzdělávání a zdravotnickým službám;
- K. vzhledem k tomu, že je třeba odmítnout všechny pokusy o rozšíření definice oficiální rozvojové pomoci, která by zahrnovala „celou Unii“, a přístup tzv. oficiální rozvojové pomoci plus (ODA+), jak nedávno navrhovala Komise, stejně jako jiné položky než pomoc, například finanční toky, vojenské výdaje, promíjení dluhů, a to zejména rušení dluhů z vývozních úvěrů, a peníze vynaložené v Evropě na studenty a uprchlíky;
- L. vzhledem k záměru Komise ukončit oficiální rozvojovou pomoc pro země se středními příjmy v rámci diferenciací stanovené v Agendě pro změnu;
- M. vzhledem k tomu, že cíl Agendy pro změnu předložený Komisí, který spočívá v posílení dopadu současné rozvojové politiky a v plnění strategie Evropa 2020 a zohledňování dalších zájmů Evropské unie v oblasti vnější činnosti, by měl být v souladu s cíli vymezenými v rámci rozvojové politiky Unie;
- N. vzhledem ke skutečnosti, že mezinárodní rozhodovací struktury – zejména pak skupina G20 – jsou řízeny způsobem, který vylučuje nejchudší rozvojové země, a jsou tedy nedostatečně demokratické;
- O. vzhledem k analýze, kterou vypracovala Komise ohledně stávajících nedostatků rozvojové politiky (roztříštěnost pomoci a také její překrývání, které jsou zapříčiněny skutečností, že dělba práce mezi jednotlivými dárci není zdaleka optimálně vyřešena);
- P. vzhledem k tomu, že nová agenda stanoví určitý počet priorit, které jsou vhodnější pro řešení nových výzev, k nimž patří zejména dopad finanční krize, změna klimatu, problémy v oblasti energetiky a opakované potravinové krize;
1. domnívá se, že Agenda pro změnu je inovativní v tom, že se zaměřuje mimo jiné na rozpočtovou podporu, na kombinaci dotací a půjček, jakož i na podporu soukromého sektoru; je přesvědčen, že používání těchto mechanismů musí přispět především k tomu, aby se občané z rozvojových zemí vymanili z extrémní chudoby a závislosti na pomoci, a také k šíření a uplatňování zásad řádné administrativní a daňové správy;
 2. vítá, že Rada ve svých závěrech ze dne 14. května 2012 zohlednila jak hlavní zásady, jimiž se řídí rozvojová spolupráce Evropské unie, tak i některé z postojů, které vyjádřil Evropský parlament ve svých nedávných usneseních týkajících se rozvojové spolupráce;
 3. lituje, že institucionální aktéři spolu nevedou vzájemný politický dialog, což narušuje zejména soudržnost rozvojových politik; v této souvislosti vyjadřuje politování nad tím, že sdělení Komise nepředkládá návrhy v oblasti zavádění programu soudržnosti rozvojových politik do praxe propojením rozvojové pomoci s dalšími oblastmi politiky EU, jako je zejména obchodní politika, zemědělství a rybolov; v tomto ohledu souhlasí s Radou, která tvrdí, že „pro zajištění větší soudržnosti mezi vnější činností EU a politikami rozvojové spolupráce je nezbytná úzká spolupráce mezi Evropskou službou pro vnější činnost a Evropskou komisí“;
 4. konstatuje, že stávající podoba kombinovaného mechanismu navrhuje v době, kdy je kvůli finanční krizi nutné omezit rozpočet věnovaný rozvoji, sloučit veřejné prostředky s půjčkami finančních institucí a dalšími mechanismy pro sdílení rizika; žádá tedy Komisi, aby poskytla jasné informace ohledně toho, jak tento mechanismus plní účely rozvojové politiky na základě kritérií oficiální rozvojové pomoci a jak bude Parlament provádět svou kontrolní pravomoc;

Úterý, 23. října 2012

5. bere na vědomí záměr Komise podporovat „udržitelný růst podporující začlenění a lidský rozvoj“, lituje však, že v dokumentu není výslovně uvedeno, že je třeba podporovat účinnější přerozdělování; zdůrazňuje, že z hlediska rozvoje by si tento nový nástroj neměl klást jiný cíl než snižování chudoby a boj proti nerovnosti; upozorňuje na to, že výlučné upřednostňování hospodářského růstu a přílišná důvěra v automatické přerozdělování vyplývající z rozvoje soukromého sektoru mohou způsobit nevyrovnaný růst, který nebude podporovat začlenění a nebude mít skutečné dopady na snižování chudoby; žádá EU, aby tuto politiku přezkoumala a zaměřila se spíše na rozvojovou politiku udržitelného růstu, která bude zahrnovat obchod, rozdělení bohatství a sociální spravedlnost, aby se zlepšila životní situace i pracovní podmínky celé společnosti, ve městech i ve venkovských oblastech;
6. domnívá se, že z finančního, regulačního, správního i sociálního pohledu je nezbytné zakládat v rozvojových zemích mikropodniky a malé a střední podniky na podporu podnikatelského ducha a rozvoj soukromého sektoru, aby v rozvojových zemích vzniklo příznivé podnikatelské prostředí; domnívá se, že EU by se měla zaměřit na to, aby malé a střední podniky a mikropodniky zbavila nadměrné regulační zátěže, a v tomto směru by měla podpořit a dále posílit přístup k mikroúvěrům a mikrofinancování;
7. domnívá se, že s Agendou pro změnu by měl nastat skutečný politický obrat tím, že se zaměříme na plnění práv jednotlivců i kolektivních práv ve společnostech rozvojových zemí, jak uvádí Všeobecná deklarace lidských práv, Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, Deklarace o právu na rozvoj a smlouvy na ochranu životního prostředí;
8. domnívá se, že v rozvojových zemích je velmi důležité zavést účinné systémy práv k půdě, aby bylo možné vymýtit chudobu a vybudovat spravedlivou společnost podporující začlenění; za tímto účelem by se Agenda pro změnu měla mimo jiné zaměřit na to, aby v rozvojových zemích fungovaly bezpečné systémy práv k půdě a aby byly patřičně sledovány;
9. znovu v této souvislosti potvrzuje, že se zavazuje podporovat sociální začlenění a že přijal rozhodnutí přidělit minimálně 20 % celkové pomoci EU na základní sociální služby, jak je definovala OSN v rozvojových cílech tisíciletí;
10. konstatuje, že v rozvojových zemích žije přibližně 82 % osob s postižením pod hranicí chudoby; domnívá se proto, že je zásadní, aby Agenda pro rozvoj provedla článek 32 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, kterou EU již podepsala a jež uznává, že mezinárodní rozvojová pomoc musí být přístupná osobám se zdravotním postižením a musí tyto osoby začleňovat;
11. vyzývá zástupce parlamentů členských států EU ke konání strukturovaných výročních setkání s Evropským parlamentem, aby bylo zajištěno, že výdaje na rozvojovou pomoc jsou vynakládány konzistentně, a aby byla posílena soudržnosti rozvojových politik;
12. bere na vědomí, že Komise řadí boj proti chudobě mezi priority své nové politiky „diferenciace“; konstatuje nicméně, že 70 % osob, jejichž příjem se pohybuje pod hranicí chudoby, žije v zemích se středním příjmem, z nichž mnoho je i nadále křehkých a zranitelných (obzvláště malé ostrovní rozvojové státy), a lituje proto, že chudí v těchto zemích dodnes nemají přístup ke vzdělávání, zdravotnictví a dalším přínosům interního hospodářského růstu, což je situace, za kterou tyto státy nesou odpovědnost; žádá Komisi, aby v rámci provádění koncepce diferenciací stanovila kritéria zranitelnosti v rámci společných programovacích zásad nového finančního nástroje DCI a 11. ERF, o nichž se v současné době jedná, a aby u dané země vždy zohledňovala také otázky chudoby, lidského rozvoje a nerovností, a nikoli pouze hrubý národní důchod;
13. vyzývá Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost, aby v celém procesu rozvojové spolupráce průřezově dodržovaly svůj slib uplatňovat přístup založený na lidských právech;
14. zdůrazňuje, že všichni státní i nestátní aktéři by měli svou strategii zaměřit na vymýcení chudoby; na jednu stranu zdůrazňuje, že EU by měla splnit svůj cíl týkající se dosažení podílu ve výši 0,7 % do roku 2015, a na druhou stranu poukazuje na to, že je nutné bojovat proti chudobě v rozvíjejících se ekonomikách, a to za použití nástrojů, které jsou přínosem pro interní solidaritu těchto zemí; v tomto ohledu vítá závěry Rady, které vybízí Unii k tomu, aby „pokračovala v politickém dialogu s rozvinutějšími zeměmi o otázkách snížení chudoby a boje proti nerovnosti“;

Úterý, 23. října 2012

15. zdůrazňuje význam solidarity mezi generacemi; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby přijala koncepci zohledňování rodiny jako všeobecnou základní zásadu pro dosažení rozvojových cílů EU;
16. žádá, aby bylo dále rozvíjeno jasné propojení mezi pomocí, obnovou a rozvojem, zejména na základě pokračující potravinové krize, a zdůrazňuje, že je potřeba poskytovat účelnou a setrvalou pomoc prostřednictvím kombinace partnerství veřejného a soukromého sektoru a sociální odpovědnosti podniků; znovu opakuje výzvu Komisi ze strany Evropského parlamentu a Rady, aby přijala jasnější a cílenější strategii k otázce výživy, která by se zabývala řízením zajišťování dodávek potravin a omezením kolísání jejich cen do konce roku 2012;
17. domnívá se, že je zásadně důležité zabývat se otázkou podvýživy, která je i nadále v rozvojových zemích velkým zdravotním problémem; za tímto účelem žádá o vynaložení zvláštních investic určených na potraviny, zdraví a výživu, neboť uznává, že zlepšení výživy matek a dětí je zásadní pro vymýcení chudoby a dosažení udržitelného růstu;
18. domnívá se, že je klíčové, aby země se středním příjmem vyhrazovaly čím dál tím větší část svého příjmu na sociální účely, především prostřednictvím zdokonalení daňových systémů a dalších systémů interního přerozdělování a sociálního zabezpečení, což umožní Evropské unii, aby postupně omezila své stávající rozvojové programy, a to ve prospěch nejchudších zemí, a v oblasti sociální politiky přitom nadále úzce spolupracovala se zeměmi se středním příjmem;
19. souhlasí s myšlenkou diferenciací; přesto však vyzývá Komisi, aby projednala se zeměmi se středním příjmem plán postupného snižování oficiální rozvojové pomoci a aby je postupně zapojovala do třístranné spolupráce mezi jedním severním a dvěma jižními regiony; rovněž žádá, aby se toto postupné snižování vždy provádělo s ohledem na zásadu předvídatelnosti pomoci; dále žádá EU, aby v zemích se středním příjmem zvážila možnosti přímé spolupráce s konkrétními oblastmi stíženými chudobou;
20. domnívá se, že je třeba zvážit, zda je vhodné uspořádat mezinárodní konferenci, které se zúčastní země BRICS (Brazílie, Rusko, Indie, Čína, Jižní Afrika) a která se bude týkat jak budoucího financování rozvojových cílů tisíciletí, tak podpory třístranné spolupráce, jež bude zahrnovat jednoho dárce ze Severu, jednu rozvíjející se zemi a jednu zemi rozvojovou; poukazuje na to, že pojetí tzv. účinnosti pomoci není užitečné jen pro měření soudržnosti rozvojových politik, ale poskytuje také příležitost prohloubit dialog se zeměmi BRICS, neboť toto pojetí upřednostňuje rozvíjející se dárci v rozvojové spolupráci;
21. vítá, že Agenda pro rozvoj přikládá zvláštní význam lidským právům, demokracii a právnímu státu; vyzývá EU, aby ještě více usilovala o to, aby lidská práva a demokracie byly účinněji zohledňovány v rámci celé rozvojové spolupráce a bylo zajištěno, aby rozvojové programy EU přispívaly k tomu, že partnerské země plní své mezinárodní závazky týkající se lidských práv;
22. podporuje Komisi v jejím odhodlání poskytnout partnerským zemím rozpočtovou pomoc, jakmile se v rámci politického dialogu zaváže k tomu, že zaměří své rozpočtové priority na cíle rozvoje základních sociálních sektorů; zastává názor, že rozpočtová podpora by měla být více propojena se stavem lidských práv a stavem správy věcí veřejných v přijímajících zemích; znovu žádá, aby byla v tomto ohledu stanovena podrobnější kritéria pro přidělování rozpočtové pomoci;
23. uznává vztah mezi rozvojem a bezpečností, avšak zároveň je přesvědčen, že rozpočet EU věnovaný na rozvoj by měl být i nadále oddělen od financování oblastí týkajících se bezpečnosti, která spadá pod vnitřní věci;
24. žádá Komisi, aby objasnila vztah mezi rozvojem a migrací; trvá na tom, že rozvojové prostředky v této oblasti by měly jít pouze na podporu integrovaného plánu regionálního rozvoje ohledně hlavních otázek spojených s přistěhovalectvím, jako je tvorba pracovních míst, zavádění infrastruktury pro pitnou vodu, elektřinu, zdravotní střediska, školy atd.;

Úterý, 23. října 2012

25. domnívá se, že nová strategie pro lidská práva, která je zaměřena jak na hospodářská, sociální a kulturní práva, tak i na práva, která jsou již zakotvena ve Všeobecné deklaraci lidských práv, by měla mít dopad na metody poskytování rozpočtové podpory; podporuje v této oblasti myšlenku pozitivní a vyvážené podmíněnosti založené na dynamickém přístupu s nutností zachování přínosů získaných během trvání partnerství a uvádí, že tato podmíněnost by měla být uplatňována v rámci partnerství, které se bude opírat o politický dialog zaměřený na využití jednotlivých metod poskytování finanční podpory ze strany Evropské unie;

26. vyzývá Komisi, Evropskou radu a členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost právům menšin, a trvá na tom, aby do rozvojových programů byla v každém případě začleněna pevně stanovená doložka o lidských právech a zákazu diskriminace, mj. pokud jde o diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství nebo víry, postižení, věku či sexuální orientace a o diskriminaci osob s HIV/AIDS;

27. souhlasí s výzvou Rady, aby bylo přijato pojetí rozvoje založené na právech, jehož prostřednictvím Evropská unie uzná zejména právo na univerzální a nediskriminační přístup k základním službám, účast v demokratických politických procesech, transparentnost a zvýšení odpovědnosti a na spravedlnost a právní stát, se zvláštním zřetelem na chudé a zranitelné skupiny;

28. vyjadřuje však politování nad tím, že se ve sděleních Komise otázka lidských práv vyskytuje převážně jako prvek širší podmíněnosti řádnou správou věcí veřejných, což pro rozvoj představuje pouze částečný přínos; poukazuje na to, že přístup založený na lidských právech nemůže vycházet pouze z podmíněnosti, ale že je třeba na lidská práva nahlížet uceleně, tedy tak, že se stejná pozornost věnuje občanským, kulturním, ekonomickým, politickým a sociálním právům, přičemž pod pojmem rozvoj se rozumí především lidský rozvoj;

29. v tomto ohledu připomíná, že Evropská unie musí uznávat jak právo uvedených partnerských zemí na rozvoj, tak i povinnosti, které z tohoto práva vyplývají pro dárcovské země;

30. v souladu s akčním programem, přijatým na Mezinárodní konferenci o populaci a rozvoji konané v roce 1994 v Káhiře vyzývá Komisi, aby i nadále podporovala přístup k obyvatelům a rozvojové agendě, který je založen na právech, a to obzvláště prostřednictvím spolupráce s organizacemi občanské společnosti a agenturami OSN, jako je populační fond OSN (UNFPA);

31. vybízí Radu, aby přijala opatření na základě návrhu Komise na inteligentně navrženou a účinnou daň z finančních transakcí, která by měla zvýšit příjmy, a uspokojit tak priority globálního rozvoje podporujícího začlenění;

32. důrazně připomíná Komisi a členským státům, že oficiální rozvojová pomoc musí zůstat páteří evropské politiky rozvojové spolupráce zaměřené na vymýcení chudoby; zdůrazňuje proto, že pokud mají být inovativní zdroje financování široce podporovány, musí být tyto zdroje doplňkové, musí se používat ke snižování chudoby a nesmí v žádném případě nahrazovat oficiální rozvojovou pomoc;

33. domnívá se, že v souvislosti se zavedením podmínek pro uplatnění některých způsobů vyplácení prostředků z oficiální rozvojové pomoci a rozpočtové podpory je současně zapotřebí, aby řádně a účinně fungovaly příslušné instituce a byla rovněž prováděna demokratická kontrola rozpočtů, což je úkolem parlamentů, účetních dvorů, občanské společnosti i orgánů regionální a místní samosprávy v přijímajících zemích, a aby Evropská unie poskytla záruky týkající se kontinuity a předvídatelnosti podpory, kterou bude poskytovat; vítá skutečnost, že Rada uvedla tato doporučení ve svých závěrech; zdůrazňuje, že je nutné i nadále zachovat a rozšiřovat systém smluv o rozvojových cílech tisíciletí;

34. domnívá se, že ze zveřejněné oficiální rozvojové pomoci lze jen stěží zjistit, jaké prostředky jsou v této oblasti skutečně dostupné;

Úterý, 23. října 2012

35. zdůrazňuje, že je zapotřebí posílit politický dialog, zejména mezi třemi orgány Evropské unie, s cílem dále posílit stávající úroveň shody a zapojení týkajících se společného závazku, který byl přijat v roce 2005 v rámci Evropského konsensu o rozvoji, jenž by měl i nadále zůstat základním koncepčním rámcem pro soudržnost rozvojových politik; proto se domnívá, že nový program musí mít podobu nástroje, který v souladu s uvedeným konsensem vytvoří účinnější rozvojovou politiku zaměřenou na splnění hlavního cíle rozvojové spolupráce Evropské unie, kterým je odstranění chudoby – a to zejména prostřednictvím úsilí zaměřeného na dosažení rozvojových cílů tisíciletí a důrazu kladeného na úlohu zdravotnictví a vzdělávání – v podmínkách udržitelného rozvoje;

36. přeje si, aby všechny orgány Evropské unie i nadále postupovaly jednotně, pokud jde o rozvojovou spolupráci, jak bylo rozhodnuto dne 20. prosince 2005, a v tomto duchu vyzývá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby rovněž podepsala Evropský konsensus o rozvoji, neboť Evropská služba pro vnější činnost, jíž předsedá, má značný díl odpovědnosti v oblasti programování;

37. domnívá se, že Unie by měla plně přijmout odpovědnost, která jí přísluší jako největšímu světovému dárci rozvojové pomoci, lépe využít svůj politický potenciál a posílit své vedoucí postavení na mezinárodní úrovni, pokud jde o otázky rozvoje, zejména šířením zásad řádné správy a vzděláváním místních akterů, tím, že plně využije pravomoc, kterou jí svěřuje článek 210 Smlouvy o fungování Evropské unie, tj. vyvíjet jakoukoli užitečnou činnost potřebnou na podporu koordinace politik Unie a členských států v oblasti rozvojové spolupráce a sladovat jejich programy pomoci;

38. lituje, že Komise vyzvala ke schválení své Agendy pro změnu pouze Radu, přestože demokratická kontrola, která je zakotvena v Lisabonské smlouvě, by měla být v souvislosti s prováděním rozvojové politiky uplatňována v plném rozsahu; zdůrazňuje, že veškeré změny zeměpisných, tematických a odvětvových priorit rozvojové spolupráce Evropské unie se stávají platnými až na základě spolurozhodování Parlamentu a Rady v rámci nástrojů pro financování rozvojové spolupráce, na něž se vztahuje řádný legislativní postup;

39. vítá zaměření na užší koordinaci členských států prostřednictvím rozvoje společného plánování, jednotlivých smluv EU pro rozpočtovou podporu a společných rámců EU pro měření a sdělování výsledků a pro poskytování pomoci podmíněné dodržováním lidských práv;

40. má za to, že udržování vysoké úrovně financování vzdělávání týkajícího se rozvoje je zásadní, neboť podporuje nezbytné veřejné povědomí o otázkách rozvoje;

41. vítá záměr Komise, aby se EU snažila „pomáhat zemím, které jsou v nestabilní situaci“; poznamenává však, že dvoustranné vztahy k tomu nemusejí stačit vzhledem k novému rozpočtovému rámci a skutečnosti, že v zemích nacházejících se v takové situaci často chybí funkční vláda či právní systém; vyzývá proto EU, aby spolupracovala se třetími zeměmi v dané oblasti s cílem podpořit rozvoj a fungování institucí, právního státu a soudního systému v příslušné partnerské zemi;

42. žádá Komisi, aby rozvíjela nástroje, jimiž zajistí strategické propojení humanitární a rozvojové pomoci v situacích nestability a krize a v obdobích po krizi, s cílem posílit odolnost obyvatel příslušných zemí;

43. připomíná, že co se týče návrhu na 11. ERF, jakýkoli nový politický směr následující po přijetí Agendy pro změnu musí odpovídat duchu i literě dohody z Cotonou;

44. považuje za zásadní, aby byly zdůrazňovány komparativní výhody politiky rozvojové spolupráce Evropské unie, a vybízí proto Komisi, aby ve spolupráci s OECD definovala metodiku, která jí umožní posoudit, jaký dopad má její vlastní politika, a srovnat jej s dopadem politik ostatních subjektů, zejména tzv. „rozvíjejících se“ ekonomik;

Úterý, 23. října 2012

45. připomíná, že je nezbytné, aby všech 28 subjektů, které již podepsaly konsensus, postupovalo jednotně, a zdůrazňuje, že je třeba prosadit společné chápání situace a společné vnímání strategických výzev;
46. požaduje, aby byla vytvořena nezávislá skupina odborníků, která by byla administrativně propojena s Komisí a jejímž cílem by bylo rozvíjet možnosti analýzy a poradenství ve prospěch všech evropských subjektů zapojených do spolupráce, s cílem zaručit, aby byla získána přidaná hodnota vyplývající z řádně koordinované a soudržné politiky;
47. podporuje Komisi v jejím záměru soustředit činnost, kterou EU provádí v jednotlivých partnerských zemích, na určitý omezený počet prioritních odvětví, současně však připomíná, že k dosažení optimálních výsledků bude zapotřebí, aby byly tyto priority určeny v rámci partnerství a aby plně respektovaly zapojení a priority příslušného partnera;
48. podporuje výrok Rady, podle kterého „Smlouva ukládá povinnost přihlížet k cílům rozvojové spolupráce v rámci politik, které by mohly mít vliv na rozvojové země, a sledovat tyto cíle v celkovém rámci vnější činnosti Unie“;
49. zdůrazňuje, že prosazování a ochrana řádné správy mají velký význam; v tomto ohledu Komisi žádá, aby podporovala programy zaměřené na vzdělávání odborníků v oblasti práva a programy zaměřené na modernizaci právních předpisů, zejména týkajících se užívání půdy;
50. má za to, že udržitelný rozvoj vyžaduje účinný výběr daní v dané zemi, automatické zveřejňování zisků a uhrazených daní nadnárodních společností v jednotlivých rozvojových zemích, kde tyto společnosti působí, boj proti zneužívání daňových rážů, daňovým únikům a nezákonnému úniku kapitálu; vítá v tomto ohledu návrh unijních právních předpisů na podávání zpráv v každé jednotlivé zemi a o každém jednotlivém projektu, jež by mělo být zahrnuto v politice EU Agenda pro změnu;
51. je přesvědčen, že je třeba změnit pomoc EU na podporu obchodu a nástroje na jeho usnadnění, které se v současné době zaměřují pouze na vývozní odvětví, a usnadnit tak obchod na místních a regionálních trzích;
52. připomíná, že aktivní a inkluzivní občanská společnost je – jak v zemích Severu, tak Jihu – nejlepší zárukou řádné demokratické správy, ochrany zranitelných skupin (zejména osob se zdravotním postižením a menšin), odpovědnosti soukromého sektoru a zdokonalení přerozdělování přínosů hospodářského růstu;
53. s politováním konstatuje, že Komise neklade dostatečný důraz na genderový rozměr chudoby; je přesvědčen, že EU musí investovat do specifických potřeb žen a navrhnout balíčky v oblasti sociálního zabezpečení, které by řešily problémy, s nimiž se ženy potýkají; zdůrazňuje, že rovnost žen a mužů a posílení postavení žen jsou zásadní pro dosažení cílů mezinárodního rozvoje; vyzdvihuje skutečnost, že posílení úlohy žen v hospodářství a politice není pouze hnací silou pro rovnost pohlaví, ale je rovněž zásadní pro dosažení celkového ekonomického růstu v rozvojových zemích a pro snížení chudoby; naléhavě žádá Komisi, aby zajistila, aby byly rovnost pohlaví a posílení postavení žen zohledněny ve všech rozvojových politikách a programech EU prostřednictvím akčního plánu EU pro rok 2010 v oblasti rovnosti žen a mužů;
54. přeje si, aby v Agendě pro změnu byla upřesněna úloha regionálních a místních orgánů a občanské společnosti jakožto důležitých a nezávislých subjektů, nikoli tedy jen jako subjektů zavádějících rozvojové programy a projekty, ale rovněž jako klíčových činitelů podílejících se na tvorbě rozvojových politik podložených konkrétními údaji; zdůrazňuje, že je důležité zlepšovat s těmito orgány spolupráci a požaduje, aby s nimi byl při vypracovávání politik veden pravidelný dialog a konzultace; zdůrazňuje v tomto ohledu, že je důležité zavést dialog mezi EU a organizacemi občanské společnosti a regionálními a místními orgány;
55. žádá, aby bylo v nových členských státech zvýšeno povědomí o významu rozvojové pomoci;
56. vyjadřuje naději, že během roku 2015, který je klíčovým rokem pro zahájení hlubší reflexe, bude věnována zvláštní pozornost rozvojové spolupráci, a to zejména s ohledem na plnění rozvojových cílů tisíciletí; přeje si, aby Komise prohlásila rok 2015 „Evropským rokem rozvoje“;

Úterý, 23. října 2012

57. zdůrazňuje, že lepší pochopení dopadů nerozvojových politik na rozvoj je při zavádění a monitorování účinného rozvojového rámce zásadní; z tohoto důvodu považuje za zásadní, aby Agenda pro změnu propagovala soudržnost rozvojových politik podložených důkazy;
58. požaduje, aby každá podpora poskytnutá soukromému sektoru plynoucí z oficiální rozvojové pomoci byla poskytována v rámci národních plánů nebo strategií partnerských zemí a aby takto přidělené částky byly vyhrazeny na rozvoj lidských zdrojů, podporu důstojné práce, udržitelné hospodaření s přírodními zdroji a rozvoj kvalitních veřejných služeb podporujících začlenění, z nichž bude mít prospěch obyvatelstvo; podporuje zavedení určitých záruk, aby se zajistilo, že soukromé podniky dodržují lidská práva, nabízejí důstojnou práci a odvádějí daně v zemích, kde působí;
59. vítá návrhy obsažené v Agendě pro změnu týkající se účinnosti pomoci, neboť je důležité zajistit tuto účinnost, pokud se jedná o zvýšení kvality života, snížení chudoby v zemích přijímajících pomoc a dosahování rozvojových cílů tisíciletí, a naléhavě vyzývá EU, aby v tomto ohledu přijala ráznější opatření; podtrhuje, že je důležité urychleně začít uplatňovat Pusanské partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci; je toho názoru, že úspěšný přechod z koncepce účinnosti pomoci na pojetí spolupráce pro účinný rozvoj vyžaduje pevný závazek ze strany EU a jejích mezinárodních partnerů; doufá, že bude dosaženo rychlého mezinárodního konsensu ohledně pracovních ujednání pro globální partnerství;
60. je přesvědčen, že v oblastech intervence, které jsou uvedeny v návrhu Komise, nejsou dostatečně zohledněny některé nové výzvy, zejména změna klimatu a univerzální přístup k energiím;
61. opětovně požaduje, aby do Agendy pro změnu byly zahrnuty závazky a povinnosti zahraničních investorů působících v rozvojových zemích ohledně dodržování lidských práv, ekologických norem a základních pracovních norem MOP; má za to, že by podniky z EU měly být ve svých domovských zemích právně odpovědné za porušování těchto závazků a povinností svými zahraničními pobočkami a subjekty, nad nimiž mají kontrolu;
62. žádá EU, aby uznala právo rozvojových zemí regulovat investice, upřednostňovat investory, kteří podporují rozvojovou strategii partnerských zemí, a uplatňovat přednostní zacházení na domácí a regionální investory s cílem podporovat regionální integraci;
63. s politováním konstatuje, že v Agendě pro změnu není vyřešena otázka pronajímání půdy v rozvojových zemích, přičemž tato otázka ohrožuje místní potravinovou bezpečnost; vyjadřuje své hluboké obavy ohledně jevu, k němuž v současnosti dochází: vládou podporovaní zahraniční investoři – včetně investorů z EU – v těchto zemích získávají zemědělskou půdu, což přináší riziko, že evropská politika boje proti chudobě bude oslabena;
64. zdůrazňuje, že musí být brán v potaz průřezový rozměr kultury, která by měla být zohledňována ve všech vnějších politikách EU, a zvláště pak v politice rozvojové;
65. je přesvědčen, že Komise musí zůstat i nadále jediným orgánem, který je pověřen programováním v oblasti rozvojové politiky a politiky spolupráce;
66. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Evropské službě pro vnější činnost a vládám a parlamentům členských států.
-